

[Przewodniczący 00:04:02.768]

Początek uzasadnienia. Zaskarżonym wyrokiem z 24 sierpnia 2018 r. w sprawie z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej siedzibą w W. przeciwko A. B. o zapłatę, Sąd Rejonowy w Zgierzu zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 35.917 zł 13 gr wraz z odsetkami umownymi, wynoszącymi czterokrotność stopy kredytu lombardowego [ns 00:04:31.152] w skali roku, ale nie więcej niż w wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie od kwoty 34.562 zł 82 gr od 21 kwietnia 2017 do dnia zapłaty, ustawowymi za opóźnienie od kwoty 1.348 zł 3 gr od 26 kwietnia 2017 do dnia zapłaty i zasądził od A. B. na rzecz powoda 470 zł 92 gr, tytułem zwrotu kosztów procesu. Z wyrokiem tym nie zgodziła się pozwana, wyrok zaskarżyła w całości, wyrokowi zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na braku wykazania dokładnej kwoty, której dochodziła strona powodowa. Wskazała, że bank wskazywał trzy różne kwoty roszczenia, nie sprecyzował swego żądania, w konsekwencji pozwana domagała się uchylecia zaskarżanego wyroku, oddalenia powództwa, ewentualnie przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Apelacja jest w części zasadna. Ustalenia faktyczne, które Sąd Okręgowy aprobuje i przyjmuje jako swoje w zasadzie nie były kwestionowane przez stronę apelującą. Zarzuty dotyczą w istocie rzeczy odmiennej oceny, niż to uczynił Sąd Rejonowy, postanowień umownych łączącą strony. I w tym zakresie Sąd Okręgowy podziela zarzuty w części pozwanej, mianowicie z wywiedzionych na gruncie oceny umowy łączącej strony. Przypomnieć należy, że umowa została zawarta 11 sierpnia 15 r. na 72 miesiące, do wypowiedzenia której doszło z dniem 14 marca 2017 r., po upływie miesięcznego terminu od doręczenia wypowiedzenia na kartach 29, 30, tak więc umowa obowiązywała 19 miesięcy. Pozwanej udzielono 40.883 zł 7 gr kredytu, z czego wypłacono 30.000 zł, a 10.883 zł 7 gr zostało pobrane przez powoda jako prowizja i składka ubezpieczeniowa. Zgodnie z umową pozwana zobowiązana była do opłacenia odsetek umownych w wysokości 8,99%. Od niespłaconego kredytu należały się natomiast, odsetki w wysokości 10%. Strona pozwana była aktywna w toku procesu. W swoim piśmie z 18 czerwca 18 r. karta 93, które to pismo zostało doręczone stronie powodowej 22 czerwca 2018 r. karta 109, strona pozwana nie wypowiedziała się, co do treści tego pisma, dlatego też uznać należy, że doszło do przyznania stosownie do treści art. 229 k.p.c. w zakresie istnienia postanowień umownych, nakazujących zwrot składki ubezpieczenia i prowizji proporcjonalnie za niewykorzystany okres. Podzielić należy, że powód nie wskazał jakichkolwiek okoliczności czy też postanowień umownych, co do warunków ubezpieczenia czy też ustalania prowizji, które pozbawiałyby kredytobiorcę żądania częściowego zwrotu składki, czy opłaty za niewykorzystany okres. Dlatego też przyznać należy, że podniesione w toku procesu argumenty przez stronę pozwaną zasługują na aprobatę, że należy jej się zwrot składki za niewykorzystany okres umowy. Proporcjonalnie rozliczając należy przyjąć, że za 19 miesięcy obowiązania umowy, pozwana tytułem prowizji umowy, tytułem prowizji ubezpieczenia, pozwana powinna zapłacić 2.872 zł. Nadto tytułem odsetek umownych za okres tych 19 miesięcy, powinna zapłacić 5.510 zł 8 gr. W konsekwencji na dzień wypowiedzenia umowy, pozwana powinna zwrócić powodowi kwotę 38.382 zł 8 gr, z czego 30.000 to była wypłacona kwota, 2.872 zł ubezpieczenie prowizji i 5.510 zł 8 gr odsetki umowne. Nadto powinna zapłacić 76 zł i 59 gr tytułem odsetek karnych i 159 zł 48 gr tytułem kosztów upomnień. Wyliczeń tych Sąd okręgowy dokonał w oparciu o przedłożone przez stronę powodową zestawienie z 20 listopada 2017 r., przy czym skazać należy, że zestawienie to ma charakter ogólny no i w konsekwencji wyliczenia Sądu Okręgowego ograniczają się do tych danych i w związku z tym poddających się weryfikacji i w związku z tym obarczone też są pewną ogólnością. Zważywszy, że pozwana zapłaciła od daty wypowiedzenia kwotę 10.361 zł 96 gr, to do zwrotu pozostaje różnica mianowicie 38.382,08 minus 10.361,96, mianowicie w wysokości 28.020 zł 12 gr. Kwotę tę należy powiększyć o odsetki w wysokości 10%, co wynika z § 7 umowy, liczone od dnia wypowiedzenia umowy, to jest od 15 marca 17 r. do dnia wniesienia pozwu, to jest 26 kwietnia 2017 r., wynoszą one za ten okres kwotę 322 zł 42 gr. Reasumując, powództwo jest zasadne co do kwoty 28.020 zł 12 gr z odsetkami umownymi liczonymi od dnia 15 marca 2017 r. oraz co do kwoty 558 zł 49 gr, na którą to kwotę składają się suma odsetek umownych 322 zł 42 gr, 76 zł 59 gr odsetki karne, oraz koszty upomnień 159 zł 49 gr, łącznie jest to kwota 28.578 zł 61 gr, dlatego też Sąd Okręgowy z mocy art. 386 paragraf 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok, poprzez obniżenie w istocie rzeczy zasądzonej kwoty, co do żądania pełnej kwoty tytułem ubezpieczenia jak i prowizji, co zdaniem Sądu Okręgowego kwoty żądane z tego tytułu powinny być wyliczone proporcjonalnie do obowiązywania umowy. Wskazać należy, że strona powodowa w tym zakresie nie przedstawiła jakichkolwiek dowodów, pozwalających na poczynienie innych ustaleń. Dalej idące zarzuty strony pozwanej podlegały oddaleniu z mocy art. 385 k.p.c. O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art.

100 k.p.c., strona powodowa została obciążona w części w zakresie uwzględnionego żądania apelacyjnego, kosztami nieuiszczonej opłaty od apelacji. Koniec.

[koniec 00:15:12.002]